

Vatan

– MEVLÜT KARA · 09 Ekim 2010

(Bediüzzaman Said Nursi)

Ben ölmeden ruhunu teslim edenlerdenim
Kalem karasında kayboldu kelimelerim
Gözlerimi bir sevda yitiminde kaybettim
Kızıl akşamlarda kurşuniyken sevmelerim
Ben bilekleri kelepçeli zor hürriyetim
Ben ölmeden ruhunu teslim edenlerdenim...

Ecel, bana zor
Sabra yor
Ben ruhumu bir rüzgârda yitirdim...

Ben sevmeden sevdayı teslim edenlerdenim
Bu yüzden buğulu, bu yüzden derin gözlerim
Gözbebeklerimde hep aynı siluet gezer
Ve demir parmaklıktır gözlerimde kirpikler
Saati belli sevdalara setler çekmişim
Ben sevmeden sevdayı teslim edenlerdenim...

Sevda, bana hor
Sıcak kor
Ben sevdayı bir sevdada erittim...

Ben gülmeden gülmeyi teslim edenlerdenim
Aşyanında bir bülbül, hasret çeken gülüm
Bak, hüzün gülleri ve güze durmuş mevsimler
Kafesinde bir serçe çırpınıp azat bekler
Ben şen kahkahaları toprağa esir ettim
Ben gülmeden gülmeyi teslim edenlerdenim...

Gülmek, bana zül
Sarı gül
Ben gülmeyi bir Araf'ta terk ettim...

Ben kelamı sükûta teslim edenlerdenim
Ben bir kar tanesi, baharda eriyip bittim
Ne sesim duyuldu ne de aktı katrelerim
Usulca sürüklenip bir uçurumda bittim
Ben özgürlüğü Hakk'ın vatanında derk ettim
Ben kelamı sükûta teslim edenlerdenim...

Sükût, bana yol
Dostum ol
Ben kelamı bir sükûtta gark ettim...

Mevlüt KARA
9 Ekim 2010
Nizip